

ประกาศกรมวิชาการเกษตร

เรื่อง โฆษณาคำขอให้ออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘

ตามประกาศกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ เรื่อง หลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน ตามพระราชบัญญัติพันธุ์พืช พ.ศ. ๒๕๑๘ พ.ศ. ๒๕๔๗ ได้กำหนดขั้นตอนการออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน โดยให้กรมวิชาการเกษตร ดำเนินการตรวจสอบลักษณะประจำพันธุ์เบื้องต้นของพืชที่ยื่นคำขอ นำปิดประกาศที่กรมวิชาการเกษตร และที่ในเว็บไซต์ของกรมวิชาการเกษตร เพื่อให้บุคคลทั่วไปได้มีโอกาสทักท้วงภายใน ๓๐ วันนับแต่วันปิดประกาศ นั้น

บัดนี้ ได้มีผู้มายื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชจำนวน ๑๐ พันธุ์พืช ให้เป็นพันธุ์พืชขึ้นทะเบียน ดังนี้

๑. มะปร่างพันธุ์ทองเอนอิม 1	๒. มะปร่างพันธุ์ทองเอนอิม 2
๓. อ้อยพันธุ์อุทอง 10	๔. อ้อยพันธุ์อุทอง 11
๕. อ้อยโคลน 02-2-483	๖. อ้อยโคลน 03-2-058
๗. อ้อยโคลน 03-2-395	๘. อ้อยโคลน 91-2-527
๙. อ้อยโคลน 94-2-106	๑๐. อ้อยโคลน 94-2-254

ซึ่งกรมวิชาการเกษตรได้ตรวจสอบลักษณะประจำพันธุ์เบื้องต้นของพืชดังกล่าวเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงขอประกาศลักษณะประจำพันธุ์เบื้องต้นของพืชทั้ง ๑๐ พันธุ์พืชให้ทราบโดยทั่วกัน ปรากฏตามเอกสารแนบท้ายประกาศนี้ และหากมีผู้ใดประสงค์จะทักท้วงหรือมีข้อพิสูจน์ว่าการยื่นคำขอให้ออกหนังสือรับรองพันธุ์พืชขึ้นทะเบียนดังกล่าวเป็นไปโดยมิชอบ ให้แจ้งที่กลุ่มวิจัยการคุ้มครองพันธุ์พืช กองคุ้มครองพันธุ์พืช กรมวิชาการเกษตร จตุจักร กรุงเทพมหานคร ๑๐๙๐๐ โทรศัพท์ ๐-๒๙๔๐-๗๒๑๔ ภายใน ๓๐ วัน นับตั้งแต่วันปิดประกาศเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ ๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓

ลงนาม

(นายจิรากร โกศัยเสวี)

อธิบดีกรมวิชาการเกษตร

มะปรางพันธุ์ทองเอมอิม 1

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล นายบุญชอบ เอมอิม
 ที่อยู่ ๘๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองกระจง อำเภอสุวรรณโคโลก จังหวัดสุโขทัย ๖๔๑๑๐
 โทรศัพท์ ๐๘๑ ๘๘๘ ๑๗๓๙ , ๐๕๕ ๖๖๔ ๔๕๐

แหล่งที่มาและประวัติ

นายบุญชอบ เอมอิม เจ้าของสวนมะปรางหวาน จังหวัดสุโขทัย เล่าว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๓๐ ได้ทำการปรับปรุงพันธุ์มะปราง โดยใช้กิ่งพันธุ์มะปรางหวานบ้านลุงชิต มาผสมกับพันธุ์มะยงชิดที่ซื้อมาจากจังหวัดนนทบุรี เป็นพันธุ์ทำอิฐ ของนายฉิม บุญเปี่ยม เมื่อผสมกันแล้ว นำเมล็ดมาเพาะ แล้วทำการคัดเลือกต้นที่มีลักษณะดีตามต้องการและให้ชื่อว่า “พันธุ์ทองเอมอิม 1”

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ประเภท ไม้ผลยืนต้น ชื่อวิทยาศาสตร์ *Bouea* spp. วงศ์ Anacardiaceae

ต้น ต้นอายุประมาณ ๒๓ ปี ทรงพุ่มแผ่ออก สูงประมาณ ๖ เมตร ผิวเปลือกลำต้นค่อนข้างเรียบ เปลือกลำต้นสีน้ำตาล

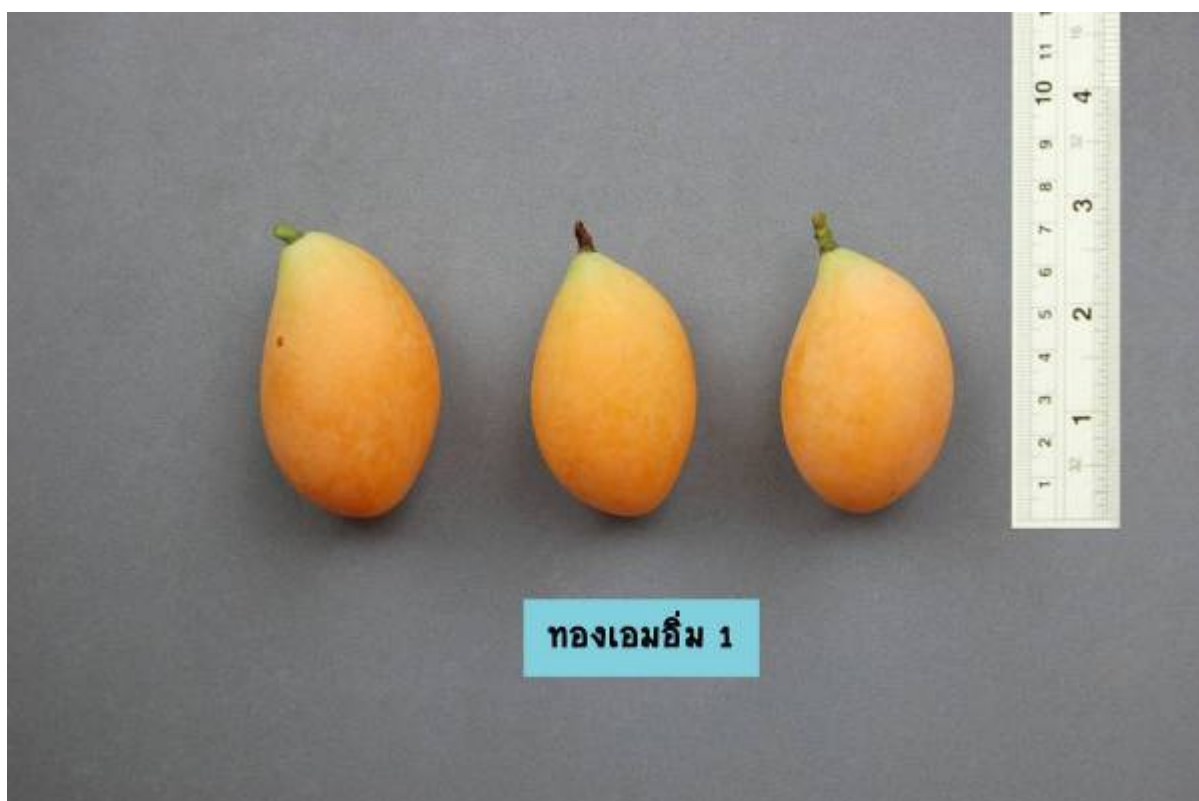
ใบ เป็นใบเดี่ยว ออกตรงข้ามกัน ใบสีเขียวเข้ม รูปทรงใบรูปรี รูปร่างฐานใบรูปลิ้ม ปลายใบเรียวแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบเรียบ การนูนด้านบนแผ่นใบมีเส้นกลางใบนูนขึ้นอย่างชัดเจนส่วนด้านล่างของแผ่นใบจะสัมผัสความนูนของเส้นแขนงใบได้ ขนาดกว้าง ประมาณ ๔.๗ เซนติเมตร ความยาวของใบประมาณ ๑๗ เซนติเมตร อัตราส่วนระหว่างความยาว/ความกว้าง ๓/๑ ก้านใบยาวประมาณ ๑ เซนติเมตร

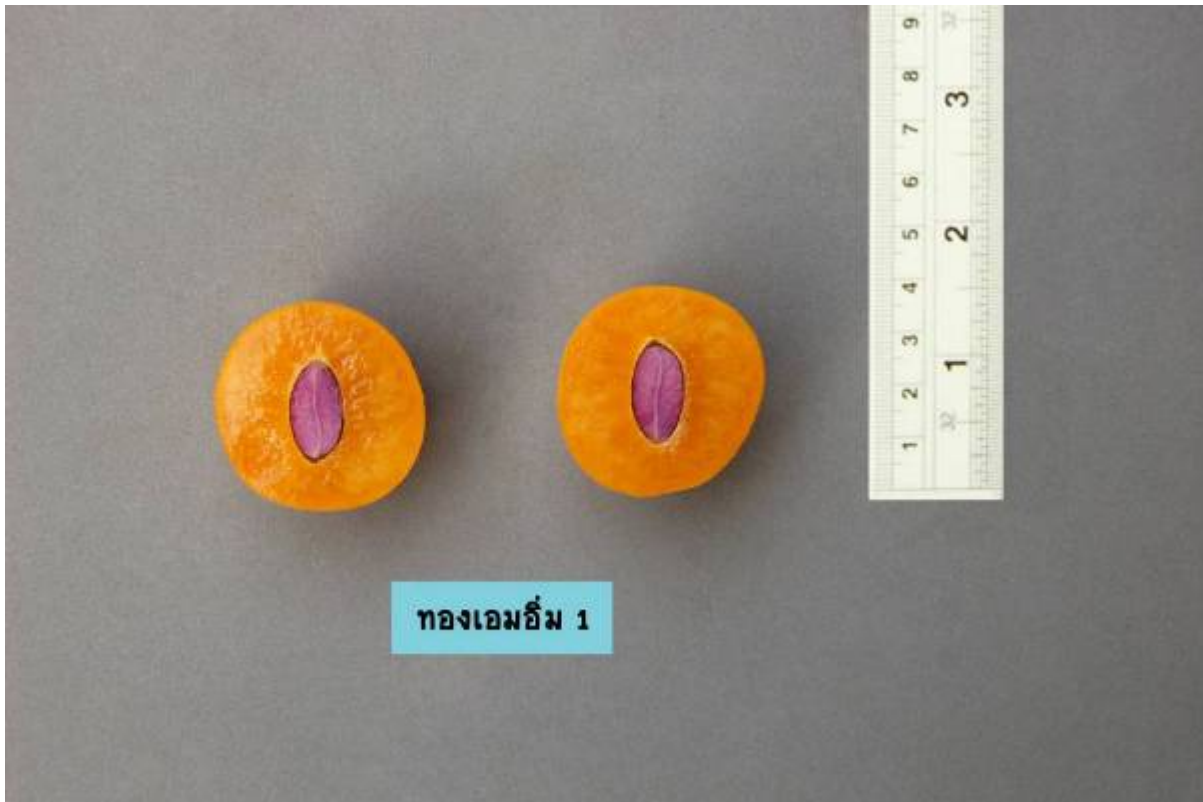
ดอก ดอกออกเป็นช่อตามปลายยอดกิ่ง และตามซอกใบ คล้ายดอกสะเดา ความยาวช่อดอกประมาณ ๒ นิ้ว ดอกบานประมาณ ๓ มิลลิเมตร ดอกมีสีเหลืองอ่อน ภายใน ๑ ปี จะออกดอกจำนวนประมาณ ๓ ครั้ง ขึ้นกับอากาศถ้าหนาวจะออกดอกเพิ่มขึ้น

ผล รูปทรงยาวรีเป็นรูปไข่ ความยาวผลประมาณ ๖.๑ เซนติเมตร ความกว้างผลประมาณ ๓.๖ เซนติเมตร จะมีผลประมาณ ๑-๒ ผลต่อช่อ ผลดิบสีเขียวเข้ม ผลแก่สีเหลืองปนส้ม เนื้อค่อนข้างแข็ง กรอบ ฉ่ำน้ำน้อย เนื้อละเอียด ตำแหน่งการเปลี่ยนสีผลสุกจากปลายผลไปหาหัวผล รสชาติของผลสุกแก่จะมีรสหวาน อายุเก็บเกี่ยวนับจากวันดอกบานจน เก็บเกี่ยวประมาณ ๗๕-๘๐ วัน น้ำหนักผลประมาณ ๕๐ กรัม/ผล

เมล็ด

ความกว้างของเมล็ดประมาณ ๑.๗ เซนติเมตร ความยาวประมาณ ๔.๑ เซนติเมตร การ
ลึบของเมล็ดมีทั้งลึบและไม่ลึบขึ้นกับการบำรุงต้นของแต่ละสวน สีเมล็ดเป็นสีม่วง

มะปรางพันธุ์ทองเหมอีม 1

มะปรางพันธุ์ทองเอมอิม 2

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล นายบุญชอบ เอมอิม
 ที่อยู่ ๘๗/๑ หมู่ที่ ๓ ตำบลคลองกระจง อำเภอสุวรรณโคโลก จังหวัดสุโขทัย ๖๔๑๑๐
 โทรศัพท์ ๐๘๑ ๘๘๘ ๑๗๓๙ , ๐๕๕ ๖๖๔ ๔๕๐

แหล่งที่มาและประวัติ

นายบุญชอบ เอมอิม เจ้าของสวนมะปราง จังหวัดสุโขทัย เล่าว่า เมื่อประมาณปี ๒๕๓๐ ได้ทำการปรับปรุงพันธุ์มะปราง โดยใช้กิ่งพันธุ์มะปรางหวานบ้านลุงชิต มาผสมกับพันธุ์มยงชนิดที่ซื้อมาจากจังหวัดนนทบุรี เป็นพันธุ์ทำอัฐ ของนายฉิม บุญเปี่ยม เมื่อผสมกันแล้ว นำเมล็ดมาเพาะ แล้วทำการคัดเลือกต้นที่มีลักษณะดีตามต้องการ และให้ชื่อว่า “พันธุ์ทองเอมอิม 2”

ลักษณะทางพฤกษศาสตร์

ประเภท ไม้ผลยืนต้น ชื่อวิทยาศาสตร์ *Bouea* spp. วงศ์ Anacardiaceae

ต้น ต้นอายุประมาณ ๒๓ ปี ทรงพุ่มแผ่ออก สูงประมาณ ๖ เมตร ผิวเปลือกลำต้นค่อนข้างเรียบ เปลือกลำต้นสีน้ำตาล

ใบ เป็นใบเดี่ยว ออกตรงข้ามกัน ใบสีเขียวเข้ม รูปทรงใบเป็นแบบขอบขนาน รูปร่างฐานใบรูปลิ้ม ปลายใบเรียวแหลม ขอบใบเรียบ แผ่นใบเรียบ การงอทางด้านบนแผ่นใบมีเส้นกลางใบนูนขึ้นอย่าง ชัดเจนส่วนด้านล่างของแผ่นใบจะสัมผัสความนูนของเส้นแขนงใบได้ ขนาดกว้างประมาณ ๔.๕ เซนติเมตร ความยาวของใบประมาณ ๑๔ เซนติเมตร อัตราส่วนระหว่างความยาว/ความกว้าง ๓/๑ ก้านใบยาวประมาณ ๑ เซนติเมตร

ดอก ดอกออกเป็นช่อตามปลายยอดกิ่ง และตามซอกใบ คล้ายดอกสะเดา ความยาวช่อดอกประมาณ ๒ นิ้ว ดอกบานประมาณ ๓ มิลลิเมตร ดอกมีสีเหลืองอ่อน ภายใน ๑ ปี จะออกดอกจำนวนประมาณ ๓ ครั้ง ขึ้นกับอากาศถ้าหนาวจะออกดอกเพิ่มขึ้น

ผล รูปร่างยารรีเป็นรูปไข่ ความยาวผลประมาณ ๖ เซนติเมตร ความกว้างผลประมาณ ๓.๕ เซนติเมตร จะมีผลประมาณ ๑-๒ ผลต่อช่อ ผลดิบสีเขียวเข้ม ผลแก่สีเหลืองปนส้ม เนื้อค่อนข้างแข็ง กรอบ ฉ่ำน้ำน้อย เนื้อละเอียด ตำแหน่งการเปลี่ยนสีผลสุกจากปลายผลไปหาหัวผล รสชาติของผลสุกแก่จะมีรสหวาน อายุเก็บเกี่ยวนับจากวันดอกบานจน เก็บเกี่ยวประมาณ ๗๕-๘๐ วัน น้ำหนักผลประมาณ ๔๐ กรัม/ผล

เมล็ด

ความกว้างของเมล็ดประมาณ ๑.๘ เซนติเมตร ความยาวประมาณ ๓.๙๐ เซนติเมตร
การลืบของเมล็ดมีทั้งลืบและไม่ลืบขึ้นกับการบำรุงต้นของแต่ละสวน สีเมล็ดเป็นสีม่วง

มะปร่างพันธุ์ทองเหมอี๋ม 2

อ้อยพันธุ์อุ้มทอง 10

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อุ้มทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยพันธุ์อุ้มทอง 10 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ โคลน 97-2-535 กับพันธุ์พ่อ คือ โคลน 94-2-128 ได้ลูกผสม ๑๓๐ ต้น ทำการคัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๒๔ โคลน ทำการคัดเลือกครั้งที่ ๒ ได้อ้อย ๘ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๔๕-๒๕๔๗ และในปี ๒๕๔๘-๒๕๕๒ ทำการประเมินผลผลิต ซึ่งพบว่าอ้อยพันธุ์อุ้มทอง ๑๐ ให้ผลผลิตน้ำหนักรากและผลผลิตน้ำตาลสูง เมื่อปลูกในเขตชลประทานและเขตที่มีน้ำเสริมและต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวมปานกลาง
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังออก อายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง (๖-๑๒ หน่อ)
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง (ซม.)	ปานกลาง (๑๐-๒๐ ซม.)
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง (ซม.)	ปานกลาง (๒.๕-๓.๐ ซม.)
๗. ลักษณะปล้อง	ทรงกระบอก
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ซิกแซกเล็กน้อย
๑๐. ไซที่ปล้อง	มีมาก
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	ม่วงเหลืองเหลือง

๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๓. ร่องเหนือตา	มีตื้น
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	ม่วงเหลืองเหลือง
๑๖. ลักษณะวงเจริญ	เรียบเท่ากับปล้อง
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีวงจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	ขาวเหลืองเหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก (ซม.)	ปานกลาง (๐.๘-๑.๓ ซม.)
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	ปานกลาง
๒๒. ลักษณะของตา	ไขยอดแหลม ยอดปึกตัด
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	ระดับเดียวกับวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	ไม่มี
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	โค้งปานกลาง
๒๖. ความกว้างของใบ (ซม.)	ปานกลาง (๔-๖ ซม.)
๒๗. ขนขอบใบ	ไม่มี
๒๘. ลักษณะของลิ้นใบ	เป็นแถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	สามเหลี่ยม มีรอยบุบ
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	ใบหอกยาว
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมขอบเว้าและโค้ง
๓๒. สีของคอใบ	เขียว
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๔๖
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ(ซม.)	๒.๙๕
จำนวนลำต่อกอ	๕.๙๐
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๕
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑-๑๒
ปฏิกิริยาต่อโรคของอ้อย	
โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลุกเชื้อ)	ต้านทานปานกลาง (MR)
การเข้าทำลายของหนอนกอ(%)	๑๐.๓๗

ลักษณะอื่น ๆ

๑. ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ทรงกอไม่ลอกกาบ

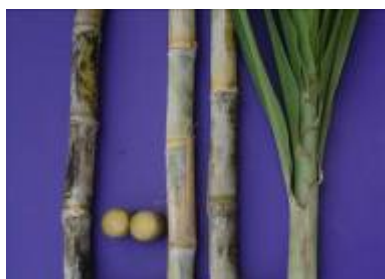
ทรงกอลอกกาบ

ปล้องและการเรียงตัวของ

หูใบและกาบใบ

ลักษณะปล้องตัดขวาง

โรคเหี่ยวเน่าแดง

อ้อยพันธุ์อุ้มทอง 10

อ้อยพันธุ์อุ้มทอง 11

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อุ้มทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยพันธุ์อุ้มทอง 11 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ โคลน 93-2-085 กับพันธุ์พ่อ คือ โคลน 92-2-065 ได้ลูกผสม ๒๒๓ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๓๔ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ ได้ ๖ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๔๕-๒๕๔๗ และในปี ๒๕๔๘-๒๕๕๒ ทำการประเมินผลผลิต ซึ่งพบว่า อ้อยพันธุ์อุ้มทอง 11 ให้ผลผลิตน้ำหนักและผลผลิตน้ำตาลสูง เมื่อปลูกในเขตชลประทานและเขตที่มีน้ำเสริม และต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวม
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังออก อายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง (๖-๑๒ หน่อ)
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง (ซม.)	สั้น (< ๑๐ ซม.)
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง (ซม.)	ปานกลาง (๕.๒-๓.๐ ซม.)
๗. ลักษณะปล้อง	กลางโค้ง
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	รูปไข่
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ตรง
๑๐. ไซที่ปล้อง	มี
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	ม่วง

๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง
๑๓. ร่องเหนือตา	ไม่มี
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	ม่วง
๑๖. ลักษณะของวงเจริญ	นูนเห็นได้ชัด
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีของจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	ขาวเหลืองเหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก (ซม.)	ปานกลาง (๐.๘-๑.๓ ซม.)
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนมาก
๒๒. ลักษณะของตา	กลม
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	ระดับเดียวกับวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	ไม่มี
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	ชั้น - ตรง
๒๖. ความกว้างของใบ (ซม.)	ปานกลาง (๔-๖ ซม.)
๒๗. ขนขอบใบ	ไม่มี
๒๘. ลักษณะของลึนใบ	เป็นแถบกลางพองออก ปลายเรียวแหลมทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	ใบหอกยาว
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	ขอบตรง
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมชายธง
๓๒. สีของคอใบ	ม่วง
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๒๙
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ (ซม.)	๒.๘๑
จำนวนลำต่อกอ	๕.๗๘
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๒
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑-๑๒
ปฏิกริยาต่อโรคของอ้อย	
โรคเส้ดำ (ปลุกเชื้อ)	ต้านทานปานกลาง
โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลุกเชื้อ)	ต้านทานปานกลาง
การเข้าทำลายของหนอนกอ (%)	๖.๘๔

ลักษณะอื่น ๆ

- ๑. ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง
- ๒. ต้านทานโรคเส้ดำปานกลาง

ทรงกอ

ลักษณะปล้องตัดขวาง

หูใบและคอใบ

ปล้องและการเรียงตัว

โรคเหี่ยวเน่าแดง

อ้อยโคลน 02-2-483

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยโคลน 02-2-483 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ พันธุ์สุพรรณบุรี 80 กับพันธุ์พ่อ คือ พันธุ์อู่ทอง 3 ได้ลูกอ้อย ๑๗๒ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๓๒ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ ได้อ้อย ๔ โคลน ปี ๒๕๔๖-๒๕๔๘ และในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๒ ประเมินผลผลิต พบว่า อ้อยโคลน 02-2-483 ให้ผลผลิตน้ำหนักและผลผลิตน้ำตาลสูง ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลางและต้านทานโรคเส้ดำ

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	แน่น (เหนียว)
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังงอก อายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง	ปานกลาง
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง	ปานกลาง
๗. ลักษณะปล้อง	กลางคอด
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ค่อนข้างตรง
๑๐. ไซที่ปล้อง	มีมาก
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	เหลืองเหลืองเขียว
๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง

๑๓. ร่องเหนือตา	มีตื้น
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	เหลืองเหลืองน้ำตาล
๑๖. ลักษณะวงเจริญ	เรียบเท่ากับปล้อง
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีวงจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก	ปานกลาง
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนเล็กน้อย
๒๒. ลักษณะของตา	กลม
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	ต่ำกว่าวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	มีบนปีกตา
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	โค้งมากประมาณครึ่งวงกลม
๒๖. ความกว้างของใบ	ปานกลาง
๒๗. ขนขอบใบ	มีน้อย
๒๘. ลักษณะของลิ้นใบ	แถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	ขอบตรง
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	ใบหอกสั้น
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมขอบเว้าและโค้ง
๓๒. สีของคอใบ	ม่วงเหลืองเขียว
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๑๙
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ(ซม.)	๒.๘๑
จำนวนลำต่อกอ	๖.๑๑
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๐
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑-๑๒
ปฏิกริยาต่อโรคของอ้อย	
โรคเส้ดำ (ปลุกเชื้อ)	ต้านทาน (R)
โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลุกเชื้อ)	ต้านทานปานกลาง (MR)
การเข้าทำลายของหนอนกอ (%)	๕.๑๑

ลักษณะอื่น ๆ

๑. ต้านทานโรคเส้ดำ
๒. ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ทรงกอ

ยอดอ้อย หูใบ

ปล้อง ปล้องตัดขวาง
และการเรียงตัว

กาบใบและหูใบ

โรคเหี่ยวเน่าแดง

อ้อยโคลน 02-2-483

อ้อยโคลน 03-2-058

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยโคลน 03-2-058 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ โคลน 95-2-059 กับพันธุ์พ่อ คือ โคลน 92-2-503 ได้ลูกอ้อย ๗๕ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๓๔ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ ได้อ้อย ๒ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๔๖-๒๕๔๘ และในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๒ ทำการประเมินผลผลิต พบว่าอ้อยโคลน 03-2-058 ให้ผลผลิตน้ำหนักและผลผลิตน้ำตาลสูง ในเขตชลประทานและเขตที่มีน้ำเสริม ดินร่วน และต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	แน่น (เหนียว)
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังออก อายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง
๔. สีของยอดอ้อย	เขียวเหลืองเหลือง
๕. ความยาวของปล้อง	ปานกลาง
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง	ปานกลาง
๗. ลักษณะปล้อง	ทรงกระบอก
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ค่อนข้างตรง
๑๐. ไขที่ปล้อง	มีมาก
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง

๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เหลืองเหลืองเขียว
๑๓. ร่องเหนือตา	มีลึก
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	เขียว
๑๖. ลักษณะของวงเจริญ	ค่อนข้างไม่เรียบ
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีของจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก	ปานกลาง
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนปานกลาง
๒๒. ลักษณะของตา	ห้ำเหลื่อม
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	เท่ากับวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	มีบนปีกตาและปลายยอด
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	โค้งมากประมาณครึ่งวงกลม
๒๖. ความกว้างของใบ	กว้าง
๒๗. ขนขอบใบ	มีน้อย
๒๘. ลักษณะของลึนใบ	คันธนู
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	ขอบโค้ง
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	สามเหลี่ยมด้านเท่า
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมฐานเว้า ขอบบนเรียบ
๓๒. สีของคอใบ	ม่วง
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี
๓๔. จำนวนขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๔๑
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ (ซม.)	๒.๙๔
จำนวนลำต่อกอ	๕.๐๗
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๓
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑ - ๑๒
ปฏิกริยาต่อโรคของอ้อย	
โรคเส้ดำ (ปลุกเชื้อ)	ต้านทานปานกลาง (MR)
โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลุกเชื้อ)	ต้านทานปานกลาง (MR)
การเข้าทำลายของหนอนกอ (%)	๕.๔๗

ลักษณะอื่น ๆ

๑. ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ทรงกอ

ยอดอ้อย หูใบ

ปล้องและการเรียงตัว

ลักษณะปล้องตัดขวาง

โรคเหี่ยวเน่าแดง

อ้อยโคลน 03-2-058

อ้อยโคลน 03-2-395

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยโคลน 03-2-395 เป็นพันธุ์อ้อยที่เป็นลูกอ้อย BC₄ คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ ลูกอ้อย BC₃ ของ *S. spontaneum* กับพันธุ์พ่อ คือ *S. officinarum* (UT 8) ได้ลูกอ้อย ๓๙๘ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๘๔ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ ได้ ๑๔ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๔๖-๒๕๔๘ และในปี ๒๕๔๙-๒๕๕๒ ประเมินผลผลิต พบว่า อ้อยโคลน 03-2-395 ให้ผลผลิตน้ำหนักรากและผลผลิตน้ำตาลสูง ในเขตที่มีน้ำเสริมดินร่วนและดินร่วนปนทราย

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวม
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังงอกอายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง	ปานกลาง
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง	ปานกลาง
๗. ลักษณะปล้อง	ทรงกระบอก โค้งเล็กน้อย
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ค่อนข้างตรง
๑๐. ไซที่ปล้อง	มีมาก
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	ม่วงเหลืองเหลือง

๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง
๑๓. ร่องเหนือตา	ไม่มี
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	เขียว
๑๖. ลักษณะของวงเจริญ	นูนขึ้นเห็นได้ชัด
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีของจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	เขียว
๑๙. ความกว้างของวงราก	ปานกลาง
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนมาก
๒๒. ลักษณะของตา	กลม
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	เท่ากับวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	มีขนบนปีกตา
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	ชั้น - ตรง
๒๖. ความกว้างของใบ	กว้าง
๒๗. ขนขอบใบ	ไม่มี
๒๘. ลักษณะของลึนใบ	แถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	สามเหลี่ยมมีรอยบวม
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	ใบหอกยาว
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมฐานเรียบ
๓๒. สีของคอใบ	ม่วงเหลืองเหลือง
๓๓. ขนที่กาบใบ	มีกลางกาบใบ
๓๔. จำนวนขนที่กาบใบ	มีน้อย

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๔๐
ขนาดเส้นผ่านศูนย์กลางลำ (ซม.)	๒.๘๓
จำนวนลำต่อกอ	๕.๓๖
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๑
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑-๑๒

ปฏิกิริยาต่อโรคของอ้อย
 โรคเส้ดำ (ปลุกเชื้อ)
 โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลุกเชื้อ)
 การเข้าทำลายของหนอนกออ้อย (%)

ค่อนข้างอ่อนแอ (MS)
 อ่อนแอ (S)
 ๗.๖๗

ทรงกอ

ทรงกอไม่ลอกกาบ

ปล้อง ปล้องตัดขวาง
 การเรียงตัวของปล้อง
 และหูใบ

กาบใบ และยอดอ้อย

อ้อยโคลน 03-2-395

อ้อยโคลน 91-2-527

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
 ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
 โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยโคลน 91-2-527 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ พันธุ์ ROC 1 กับพันธุ์พ่อ คือ โคลน 87-2-973 ได้อ้อย ๕๔ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๑๘ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ อ้อยปลูก ได้อ้อย ๗ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ อ้อยต่อ ๑ ได้อ้อย ๒ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๓๔-๒๕๓๗ และในปี ๒๕๔๑-๒๕๔๔ และ ๒๕๕๑-๒๕๕๒ ประเมินผลผลิต พบว่า อ้อยโคลน 91-2-527 ให้ผลผลิตน้ำหนักและผลผลิตน้ำตาลสูง ในดินร่วนปนทราย เขตน้ำฝนและเขตที่มีน้ำเสริม และต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวม
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังงอกอายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง (๖-๑๒ หน่อ)
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง	ปานกลาง (๑๐-๒๐ ซม.)
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง	ปานกลาง (๒.๕-๓.๐ ซม.)
๗. ลักษณะปล้อง	โคนโต
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ค่อนข้างตรง
๑๐. ไซที่ปล้อง	มีมาก
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	เหลืองเหลืองเขียว

๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๓. ร่องเหนือตา	มีตื้น
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	เหลือง
๑๖. ลักษณะของวงเจริญ	นูนขึ้นเห็นได้ชัด
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีของจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก	ปานกลาง (๐.๘-๑.๓ ซม.)
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนมาก
๒๒. ลักษณะของตา	กลม
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	ต่ำกว่าวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	มีบนปีกตา
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	ชัน - ปลายโค้ง
๒๖. ความกว้างของใบ	ปานกลาง (๔-๖ ซม.)
๒๗. ขนขอบใบ	ไม่มี
๒๘. ลักษณะของลึนใบ	แถบตรงกลางพองออกเรียวยแหลม ทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	สามเหลี่ยมด้านเท่า
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	ใบหอกยาว
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมฐานเว้าขอบบนเรียวยาว
๓๒. สีของคอใบ	ม่วงเหลืองเขียว
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๖๙
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ (ซม.)	๒.๘๘
จำนวนลำต่อกอ	๔.๘๔
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๒
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑-๑๒
ปฏิกิริยาต่อโรคของอ้อย	
โรคเส้ดำ (ปลูกเชื้อ)	ค่อนข้างอ่อนแอ (MS)

โรคเหี่ยวเฉาแดง (ปลุกเชื้อ)
โรคใบขาว (ในธรรมชาติ) (%)
การเข้าทำลายของหนอนกอ (%)

ต้านทานปานกลาง (MR)
๒๐
๔.๘๘

ลักษณะอื่น ๆ

- ๑. ต้านทานโรคเหี่ยวเฉาแดงปานกลาง

ทรงกอ

ยอดอ้อย หูใบ คอใบ กาบใบ

ปล้อง ปล้องตัดขวาง และการเรียงตัว

โรคเหี่ยวเฉาแดง

อ้อยโคลน 91-2-527

อ้อยโคลน 94-2-106

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่แตกต่างกัน เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยโคลน 94-2-106 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากการผสมข้ามพันธุ์ระหว่างพันธุ์แม่ คือ โคลน 84-2-646 กับพันธุ์พ่อ คือ พันธุ์อู่ทอง 3 ได้ลูกอ้อย ๒๙ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้อ้อย ๑๘ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ อ้อยปลูก ได้อ้อย ๑๒ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ อ้อยต่อ ๑ ได้อ้อย ๓ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๓๗-๒๕๔๐ และในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๔ และปี ๒๕๕๐-๒๕๕๒ ประเมินผลผลิต ซึ่งพบว่า อ้อยโคลน 94-2-106 ให้ผลผลิตน้ำหนักผลผลิตน้ำตาลสูงและความหวานสูง เมื่อปลูกในดินร่วนเหนียวและสามารถปลูกได้ในดินที่มี pH ประมาณ ๗.๘-๘.๐ และต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	หลวมปานกลาง
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังงอก อายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง (๖-๑๒ หน่อ)
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง	ปานกลาง (๑๐-๒๐ ซม.)
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง	ปานกลาง (๒.๕-๓.๐ ซม.)
๗. ลักษณะปล้อง	กลางโค้งเล็กน้อย
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ซิกแซกเล็กน้อย
๑๐. ไขที่ปล้อง	มีมาก

๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง
๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เหลืองเหลืองเขียว
๑๓. ร่องเหนือตา	ไม่มี
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	น้ำตาล
๑๖. ลักษณะวงเจริญ	ค่อนข้างเรียบ
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีวงจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก	กว้าง (> ๑.๓ ซม.)
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนมาก
๒๒. ลักษณะของตา	รูปรี
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	ต่ำกว่าวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	มีบนปีกตา
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	ชั้น - ปลายโค้ง
๒๖. ความกว้างของใบ	กว้าง (> ๖ ซม.)
๒๗. ขนขอบใบ	มีมาก
๒๘. ลักษณะของลึนใบ	แถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหูใบขอบด้านนอก	ขอบโค้ง
๓๐. ลักษณะหูใบขอบด้านใน	สามเหลี่ยม
๓๑. ลักษณะของคอใบ	สามเหลี่ยมฐานกว้าง ขอบบนเรียบ
๓๒. สีของคอใบ	เขียวเหลืองม่วง
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๘๑
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ (ซม.)	๒.๙๓
จำนวนลำต่อกอ	๖.๑๕
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๕
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑ - ๑๒

ปฏิกิริยาต่อโรคของอ้อย

โรคเส้ดำ (ปลูกเชื้อ)

โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลูกเชื้อ)

การทำลายของหนอนกอ (%)

ค่อนข้างอ่อนแอ (MS)

ต้านทานปานกลาง (MR)

๓.๙๓

ลักษณะอื่น ๆ

๑. ต้านทานโรคเหี่ยวเน่าแดงปานกลาง
๒. สามารถปลูกได้ในดินที่มี pH ๗.๘-๘.๐

ทรงกอ

ทรงกอ

กาบใบและหูใบ

โรคเหี่ยวเน่าแดง

อ้อยโคลน 94-2-106

อ้อยโคลน 94-2-254

ผู้ขอขึ้นทะเบียน

ชื่อ-สกุล กรมวิชาการเกษตร (สถาบันวิจัยพืชไร่ โดยศูนย์วิจัยและพัฒนาการเกษตรสุพรรณบุรี)
ที่อยู่ ๑๕๙ หมู่ ๑๐ ถ.สุพรรณบุรี-กาญจนบุรี ต.จรเข้สามพัน อ.อู่ทอง จ.สุพรรณบุรี ๗๒๑๖๐
โทรศัพท์ ๐๓๕ ๕๕๑ ๔๓๓๓ , ๐๕๓ ๕๕๑ ๕๔๓

แหล่งที่มาและประวัติของพันธุ์

พันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์จะเจริญเติบโตได้ดีในสภาพแวดล้อมที่ต่างกันไป เหมาะสมในแต่ละท้องถิ่น และพันธุ์อ้อยแต่ละพันธุ์เกษตรกรสามารถใช้ปลูกได้ประมาณ ๖-๑๐ ปี หลังจากนั้นศักยภาพในการให้ผลผลิตจะลดลง เพราะโรคและแมลงที่เข้าทำลายอ้อยสะสมมากขึ้น การใช้พันธุ์ที่เหมาะสมในสภาพพื้นที่จะเป็นการเพิ่มผลผลิตได้ งานวิจัยและพัฒนาพันธุ์อ้อยจึงมีความจำเป็นต้องปฏิบัติอย่างต่อเนื่องเพื่อให้ได้พันธุ์อ้อยที่เหมาะสมในแต่ละแหล่งปลูกอ้อยในภาคเหนือ ภาคกลาง ภาคตะวันออกและภาคตะวันตก อ้อยโคลน 94-2-254 เป็นพันธุ์อ้อยที่คัดเลือกได้จากผสมตัวเองของพันธุ์อู่ทอง 2 ได้ลูกอ้อย ๕๔ ต้น คัดเลือกครั้งที่ ๑ ได้ อ้อย ๘ โคลน คัดเลือกครั้งที่ ๒ ได้ อ้อย ๖ โคลน ที่ศูนย์วิจัยพืชไร่สุพรรณบุรี ปี ๒๕๓๗-๒๕๓๙ และในปี ๒๕๔๐-๒๕๔๖ และ ๒๕๕๑-๒๕๕๒ ทำการประเมินผลผลิต พบว่า อ้อยโคลน 94-2-254 ให้ผลผลิตน้ำหนัก และผลผลิตน้ำตาลสูงในดินร่วนและดินร่วนปนทราย เขตที่มีน้ำเสริมและเขตน้ำฝน

ลักษณะประจำทางพฤกษศาสตร์

ชนิด/ประเภท	พืชไร่อุตสาหกรรม วงศ์หญ้า (Gramineae) ขึ้นเป็นกอ ชื่อวิทยาศาสตร์ <i>Saccharum officinarum</i> L.
๑. ลักษณะทรงกอ	ตั้งตรง
๒. ลักษณะการติดของกาบใบกับลำต้น	แน่น (เหนียว)
๓. จำนวนหน่อต่อกอ (หลังงอก อายุ ๔ เดือน)	ปานกลาง (๖-๑๒ หน่อ)
๔. สีของยอดอ้อย	เขียว
๕. ความยาวของปล้อง	ปานกลาง (๑๐-๒๐ ซม.)
๖. เส้นผ่าศูนย์กลางปล้อง	ปานกลาง (๒.๕-๓.๐ ซม.)
๗. ลักษณะปล้อง	ทรงกระบอก
๘. ลักษณะปล้องตัดขวาง	กลม
๙. การเรียงตัวของปล้อง	ซิกแซกเล็กน้อย
๑๐. ไขที่ปล้อง	มีมาก
๑๑. สีปล้องเมื่อต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง
๑๒. สีปล้องเมื่อไม่ต้องแสง	เหลืองเหลืองเขียว

๑๓. ร่องเหนือตา	มีลึก
๑๔. รอยแตกของปล้อง	ไม่มี
๑๕. สีของวงเจริญเมื่อต้องแสง	เขียวเหลืองเหลือง
๑๖. ลักษณะของวงเจริญ	นูนขึ้นเห็นได้ชัด
๑๗. การเรียงตัวของจุดกำเนิดราก	ไม่เป็นระเบียบ
๑๘. สีวงจุดกำเนิดรากเมื่อไม่ต้องแสง	เหลือง
๑๙. ความกว้างของวงราก	ปานกลาง (๐.๘-๑.๓ ซม.)
๒๐. วงไข	มี
๒๑. ความนูนของตา	นูนปานกลาง
๒๒. ลักษณะของตา	รูปรี
๒๓. ตำแหน่งยอดตา	ต่ำกว่าวงเจริญ
๒๔. ขนที่ตา	มีบนปีกตา
๒๕. ลักษณะของทรงใบ	ชั้น - ตรง
๒๖. ความกว้างของใบ	กว้าง (> ๖ ซม.)
๒๗. ขนขอบใบ	มีน้อย
๒๘. ลักษณะของเส้นใบ	แถบตรงกลางพองออก ปลายเรียวแหลม ทั้ง ๒ ข้าง
๒๙. ลักษณะหุบขอบด้านบน	สามเหลี่ยม มีรอยบุบ
๓๐. ลักษณะหุบขอบด้านใน	ใบหอกสั้น
๓๑. ลักษณะของคอบใบ	สามเหลี่ยมฐานเรียบ
๓๒. สีของคอบใบ	น้ำตาลเข้ม
๓๓. ขนที่กาบใบ	ไม่มี

ลักษณะทางการเกษตร

ความสูง (ซม.)	๒๕๓
ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลางลำ (ซม.)	๒.๗๔
จำนวนลำต่อกอ	๕.๕๘
จำนวนปล้องต่อลำ	๒๒
อายุเก็บเกี่ยว (เดือน)	๑๑-๑๒
ปฏิกิริยาต่อโรคของอ้อย	
โรคเหี่ยวเน่าแดง (ปลูกเชื้อ)	อ่อนแอ (S)
การเข้าทำลายของหนอนกอ (%)	๗.๓๒

ลักษณะอื่น ๆ

- ๑. ไม่ออกดอก
- ๒. ทนทานต่อโรคใบขาว

ทรงกอไม่ลอกกาบ

ทรงกอ

ปล้อง ปล้องตัดขวาง
การเรียงตัวของปล้องและหูใบ

ยอดอ้อย

อ้อยโคลน 94-2-254